

УДК 616.831-008.441:615.851

Штиря Д.О.¹, Мирна А.І.², Єрмолаєва А.В.³

¹ студ. гр. УФКС-214м «Запорізька політехніка»

^{2,3} доц. НУ «Запорізька політехніка»

КОМПЛЕКСНА ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ДІТЕЙ ІЗ ДІАГНОЗОМ ДИТЯЧИЙ ЦЕРЕБРАЛЬНИЙ ПАРАЛІЧ

Дитячий церебральний параліч (ДЦП) залишається однією з провідних причин дитячої інвалідності, що супроводжується порушеннями рухових функцій, мовлення та соціальної адаптації. Зростання кількості дітей із ДЦП вимагає вдосконалення реабілітаційних підходів, адже комплексна фізична реабілітація не лише покращує моторні навички, а й сприяє загальному розвитку та інтеграції дитини в суспільство [1]. Тому ефективна реалізація таких програм має велике практичне значення для сучасної медицини та освіти [2, 3].

Мета дослідження є визначити ефективність фізичної реабілітації в комплексному підході до дітей з дитячим церебральним паралічем (ДЦП), зокрема щодо покращення рухової активності, соціальної адаптації та якості життя.

Завдання дослідження:

Проаналізувати сучасні підходи до фізичної реабілітації дітей з ДЦП.

Оцінити вплив обраної програми реабілітації на функціональні можливості дітей.

Дослідити динаміку рухових навичок і показників соціальної адаптації в процесі реабілітації.

Об'єкт дослідження: процес фізичної реабілітації дітей із дитячим церебральним паралічем.

Предмет дослідження: методи та засоби фізичної реабілітації, спрямовані на покращення рухових функцій та соціальної адаптації дітей з ДЦП.

На сьогоднішній день проблема дитячого церебрального паралічу (ДЦП) є надзвичайно актуальною через постійне зростання захворюваності, що спричиняє дитячу інвалідність. Найбільш розповсюджені форми порушень – це спастична диплегія, геміпарез та гіперкінетичний синдром. Головна мета фізичної реабілітації полягає у зменшенні патологічних проявів, розвитку рухових навичок та попередженні ускладнень [1].

У роботі представлено результати дослідження ефективності реабілітаційної програми із застосуванням сучасних фізкультурно-реабілітаційних технологій, що проводилась на базі Центру соціалізації та реабілітації дітей із ДЦП «Планета щастя» (м. Запоріжжя). У дослідженні взяли участь 12 дітей віком до 10 років. Усі діти були поділені на дві групи: основну (ОГ) та контрольну (КГ).

Комплекс занять включав координаційні вправи, вправи на рівновагу, вертикалізацію за допомогою тренажера Гросса, корекційні масажі, а також вправи на розвиток дрібної моторики. Особливу увагу приділено вправам у положенні стоячи та сидячи, а також вестибулярній стимуляції.

Результати дослідження продемонстрували підвищення рівня самостійності в ОГ на 25%, тоді як у КГ – лише на 13%. У більшості дітей покращилася постава, сила кистей рук, зменшилися контрактури. Також значно зросла здатність тримати вертикальне положення тіла: 46,5% дітей ОГ змогли утримувати позу самостійно протягом кількох хвилин [2, 3].

Підсумовуючи, можна стверджувати, що фізична терапія є ключовим компонентом комплексного лікування дітей з ДЦП, оскільки сприяє покращенню рухових функцій та якості життя. Застосування індивідуально підібраних методик реабілітації дозволяє досягти позитивної динаміки у фізичному розвитку дитини з ДЦП. Отримані результати підтверджують доцільність подальших досліджень у напрямку вдосконалення програм фізичної терапії та розробки нових підходів з урахуванням індивідуальних потреб дитини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аकोш К., Аकोш М. Допомога дітям з церебральним паралічем. Київ: Здоров'я. 2011. 195 с.
2. Айзік Г.С., Манович З.Х. Лікувальна фізкультура при паралітичних захворюваннях у дітей. Київ : Здоров'я. 2010. 208 с.
3. Бадалян Л.Ю. Дитячий церебральний параліч. К.: Здоров'я, 2009. 336 с.